

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122348262
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6122348262.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členov senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a Mgr. Miriam Kamenskej, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanej 1/ E. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, XXX XX S. a žalovanému 2/ U. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, XXX XX S., o zaplatenie 1.850,35 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 20Csp/42/2022-173 zo dňa 29. novembra 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 20Csp/42/2022-173 zo dňa 29. novembra 2022 z r u š u j e a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom prvou výrokovou vetou žalobu zamietol a druhou výrokovou vetou žalovaným 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnej výške, ktoré žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia o výške trov.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca navrhol, aby súd žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť istinu vo výške 1.850,35 Eur s príslušenstvom spoločne nerozdielne titulom uzatvorenej Zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.10.2012. Súd prvej inštancie mal v konaní za nesporné, že žalovaní 1/, 2/ s právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s., Bratislava uzatvorili Zmluvu o splátkovom úvere a že ide o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru, výška úveru 2.250,-- Eur, spotrebný úver na čokoľvek, úroková sadzba fixná do splatnosti 14,90 % p.a., úrok z omeškania 8 % p.a., úver poskytnutý jednorazovo, výška splátky a splatnosť 42,53 Eur mesačne k 25. dňu v kalendárnom mesiaci, splatnosť prvej splátky dňa 25.12.2012, splatnosť úrokov a poplatkov mesačne ku dňu splátky v kalendárnom mesiaci, počet splátok 120, konečná splatnosť úveru dňa 25.11.2022, RPMN vo výške 19,54 %, priemerná hodnota RPMN vo výške 14,11 %, celková čiastka spojená s úverom 4.924,40 Eur. Zmluva bola uzatvorená dňa 29.10.2012. Konštatoval, že Slovenská sporiteľňa postúpila na žalobcu pohľadávku Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 23.03.2021 podľa § 524 a nasledujúce Občianskeho zákonníka.

3. Súd prvej inštancie zistil, že žalobca predložil do konania výzvu zo dňa 30.10.2020 pre žalovaných 1/, 2/, ku ktorej im oznámil, že ku dňu 30.10.2020 sú v omeškaní so splácaním pohľadávky banky vo výške 552,03 Eur. Z výzvy nie je zrejmé, pre ktorú splátku boli v omeškaní a k predmetným výzvam žalobca nedoložil listinný dôkaz o ich doručení žalovaným 1/, 2/. Do konania boli predložené výzvy zo dňa

17.12.2020, v ktorom banka žalovaným oznámila, že sú v omeškaní so splácaním viac ako tri mesiace a pohľadávka banky je splatná v celom rozsahu vo výške 1.756,16 Eur s upozornením, že ak sumu neuhradia, banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. K uvedenej výzve nebol predložený dôkaz o doručení žalovaným 1/, 2/. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalobca predložil oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 02.12.2020 pre žalovaných 1/, 2/, ktorým bola vyhlásená mimoriadna splatnosť ku dňu 30.11.2020 a predložené doporučené zásielky, ktoré boli dňa 07.12.2020 uložené na pošte a v odbernej lehote nevyzdvihnuté.

4. Z predložených listinných dôkazov súd prvej inštancie zistil, že právny predchodca žalobcu, banka Slovenská sporiteľňa, a.s., vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 30.11.2020 listom zo dňa 02.12.2020, ktorý bol doručovaný žalovaným 1/, 2/ a zásielka bola uložená dňa 07.12.2020, ktorú žalovaní v odbernej lehote nevyzdvihli. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo po predchádzajúcich výzvach, ktoré žalobca predložil do konania bez dôkazu o ich doručení do dispozičnej sféry žalovaných. Slovenská sporiteľňa pohľadávku žalovaných 1/, 2/ postúpila na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi postupcom a postupníkom dňa 23.03.2021.

5. Konštatoval, že písomné oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka je hmotnoprávny úkon, na nastúpenie účinkov ktorého sa vzťahuje ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, t. j., aby vyvolalo zamýšľaný hmotnoprávny účinok sa musí dostať do dispozičnej sféry adresáta a aplikáciu tohto kogentného ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemôžu strany vylúčiť svojou dohodou. Preto bez doručenia písomného oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nemohlo dôjsť k nastúpeniu účinkov vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru poskytnutého žalovanému. Už samotné nepreukázanie splnenia tejto podmienky, t.j. dôjdenia vyhlásenia do dispozičnej sféry klienta postačuje na prijatie záveru o neplatnosti postúpenia v čase jeho realizácie na žalobcu pre rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

6. Právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., preto súd prvej inštancie uviedol, že pre platné postúpenie pohľadávky bolo potrebné splniť podmienky ustanovenia § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré zakazuje postúpenie pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý nie je po konečnej splatnosti, resp. nie je predčasne splatná v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Súd prvej inštancie preto považoval za potrebné skúmať splnenie zákonných podmienok vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že žalobca do konania nepredložil výzvu spolu s doručenkou, ktorá musí predchádzať okamžitému zosplatneniu úveru a zároveň nepreukázal doručenie listiny - oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru (rozsudok NS SR č. k. 5Cdo/36/2020 zo dňa 15. 12. 2020 - R 4/21, rozsudok KS v BB č. k. 17CoCsp/28/2022 zo dňa 28. 09. 2022).

7. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca v konaní nie je aktívne vecne legitimovaný z dôvodu, že neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“). Žalobca mal nadobudnúť hmotnoprávny nárok na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.03.2021. Pohľadávku mal nadobudnúť od pôvodného žalobcu, ktorým bola Slovenská sporiteľňa, a.s., a preto okrem všeobecnej právnej úpravy postúpenia pohľadávky vyplývajúcej z ustanovení § 526 Občianskeho zákonníka bolo potrebné skúmať platnosť postúpenia pohľadávky podľa osobitnej právnej normy. Osobitná právna úprava podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách pre platné postúpenie pohľadávky banky vyžaduje splnenie dvoch podmienok, a to osobitnú písomnú výzvu banky klientovi, relevantnú dobu omeškania dlžníka aj napriek písomnej výzve banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 1Cdo/148/2017 zo dňa 24.04.2018 súd prvej inštancie uviedol, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením je neplatným právnym úkonom, ktorý má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca predložil do konania výzvu zo dňa 30.10.2020 a zo dňa 17.12.2020, avšak k predmetným výzvam nepredložil doručenkou, ani iný dôkaz o tom, že uvedené výzvy sa dostali do dispozičnej sféry žalovaných 1/, 2/. K oznámeniu o okamžitom predčasnom zosplatnení úveru predložil doporučené zásielky, ktoré neboli v odbernej lehote vyzdvihnuté, ide o listy zo dňa 02.12.2020 s tým,

že mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená ku dňu 30.11.2020. Písomné oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti je hmotnoprávny úkon a aby vyvolal zamýšľaný hmotnoprávny účinok musí sa dostať do dispozičnej sféry a nemôže nastať predčasná splatnosť skôr ako je doručená listina. Účinky vyhlásenia mimoriadnej splatnosti ako jednostranného právneho úkonu nemôžu nastať spätne, ale najskôr doručením oznámenia o tejto skutočnosti dlžníkovi (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 12CoCsp/23/2021 zo dňa 28.10.2021). Súd prvej inštancie preto žalobu zamietol v celom rozsahu.

8. Súd prvej inštancie priznal žalovaným 1/, 2/ nárok na náhradu trov tohto konania ako úspešnej strane sporu podľa § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a § 255 ods. 1 CSP vo výške 100 %.

9. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základ vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Na úvod žalobca poukázal na to, že v predmetnom prípade súd vyhovel jeho žalobe, a to vydaním platobného rozkazu zo dňa 13.07.2022, ku zrušeniu ktorého došlo len z dôvodu, že platobný rozkaz nebolo možné doručiť žalovaným do vlastných rúk. Nakoľko súd prvej inštancie vyhovel podanej žalobe v skrátrenom konaní, nadobudol legitímne očakávanie, že uplatnený nárok považuje súd za preukázaný a uplatnený dôvodne, pričom s ohľadom na pasivitu žalovaných je rozhodnutie súdu prvej inštancie pre neho prekvapivé a zároveň nepreskúmateľné. Vyslovil názor, že v konaní je nesporné splnenie zákonných podmienok vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj aktívna vecná legitímácia žalobcu. Žalovaní uvedené nespochybnili a boli absolútne pasívnymi. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého je potrebné postupovať aj v spotrebiteľských sporoch, pri ktorých sa nepoužijú ustanovenia o sudcovskej a zákonnej koncentrácii v zmysle § 296 CSP. Zdôraznil, že ním tvrdené skutkové tvrdenia neboli počas celého konania protistranou žiadnym spôsobom popreté, pričom žalovaní boli v konaní pred súdom prvej inštancie absolútne pasívni. Žalobca považoval za preukázané, že nakoľko žalovaní boli v celom konaní pred súdom prvej inštancie absolútne pasívnou stranou sporu, nemožno hovoriť o akomkoľvek účinnom popretí. Preto považoval za potrebné sa zamerať na faktický stav, t.j. že žalovaní sa k ním tvrdenej skutočnosti vôbec nevyjadrili. Pokiaľ sa žalovaní k ním tvrdenej skutočnosti vôbec nevyjadrili mal za to, že je potrebné v zmysle gramatického a logického výkladu ustanovenia § 151 ods. 1 CSP považovať jeho skutkové tvrdenia ohľadom riadneho doručenia všetkých ním predložených písomností za nesporné. Žalobca mal za to, že tento jeho názor je v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou vyšších súdnych autorít, pričom poukázal na viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici a iných odvolacích súdov. Vyslovil názor, že je zrejmé, že v danom prípade súd prvej inštancie favorizoval žalovaných, keď im poskytol ochranu spočívajúcu až v popieraní skutkových tvrdení žalobcu, čím podľa jeho názoru prekročil svoje právomoci a porušil základnú zásadu nezávislosti a nestrannosti súdu. Z uvedených dôvodov mal za to, že nemožno dospieť k záveru, že si postupca nesplnil svoju povinnosť podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a výzva zo dňa 30.10.2020 sa dostala do dispozičnej sféry žalovaných. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a vyhovel žalobe a priznal mu proti žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu, resp. aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. K odvolaniu žalobcu vyjadrenie podané nebolo.

11. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, a preto podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca sa v predmetnej veci proti žalovaným 1/ a 2/ domáhal zaplataenia istiny 1.850,35 Eur s príslušenstvom. Odvolací súd ďalej zistil, že medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., Bratislava (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) a žalovanými 1/ a 2/ bola dňa 29.10.2012 uzavretá Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom

úvere“), na základe ktorej právny predchodca žalobcu žalovaným poskytol spotrebný úver na čokoľvek vo výške 2.250,-- Eur. Žalovaní sa v zmluve o spotrebiteľskom úvere zaviazali úver splatiť v mesačných splátkach po 42,53 Eur splatných k 25. dňu v mesiaci, v počte splátok 120, so splatnosťou prvej splátky dňa 25.12.2012 a s konečnou splatnosťou úveru dňa 25.11.2022. Zmluvné strany si v zmluve o spotrebiteľskom úvere dojednali fixnú úrokovú sadzbu vo výške 14,90 %, RPMN vo výške 19,54 %, priemernú RPMN vo výške 14,11 %, celkovú čiastku spojenú s úverom vo výške 4.924,40 Eur. V zmysle článku I., bod 10. zmluvy o spotrebiteľskom úvere si zmluvné strany dohodli, že ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia, napr. v prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas je banka oprávnená postupovať v súlade s úverovými podmienkami, všeobecnými obchodnými podmienkami a všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä je oprávnená požadovať zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku, uplatniť si svoje práva na rozhodcovskom súde, na všeobecnom súde, vymáhať pohľadávku formou exekučného konania, poskytnúť informácie o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií.

13. Výzvou zo dňa 30.10.2020 právny predchodca žalobcu žalovaným oznámil, že ku dňu 30.10.2020 sú v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 552,03 Eur, vyzval ich na úhradu dlžnej sumy a poučil ich o možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky. Doručenie tejto výzvy žalovaným žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal.

14. Podaním zo dňa 02.12.2020 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ právny predchodca žalobcu žalovaným oznámil, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. s účinnosťou od 01.01.2015 v aktuálnom znení, a to omeškanie dlžníka so splácaním pohľadávky banky o viac ako 3 mesiace. Zároveň im oznámil, že z uvedeného dôvodu vyhlásil ku dňu 30.11.2020 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalobca preukázal vrátenými zásielkami s oznámením pošty „adresát neznámy“ adresovanými žalovaným 1/ a 2/.

15. Nakoľko pohľadávka bola splatná v celom rozsahu a žalovaní boli v omeškaní so splácaním viac ako tri mesiace, právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 17.12.2020 žalovaným oznámil, že výška splatnej a nezaplatenej pohľadávky predstavuje ku dňu 17.12.2020 sumu 1.756,16 Eur a vyzval ich na jej úhradu. Zároveň žalovaným oznámil, že ak dlžnú sumu neuhradia, bude oprávnený postúpiť pohľadávku tretej osobe. Doručenie týchto výziev žalovaným žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal.

16. Právny predchodca žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0215/2021/CE zo dňa 23.03.2021 postúpil pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi ním a žalovanými na spoločnosť žalobcu. Podaním zo dňa 30.03.2021 označeným ako „Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. - Občiansky zákonník“ právny predchodca žalobcu žalovaným oznámil, že na základe uvedenej zmluvy o postúpení pohľadávok postúpil pohľadávku spolu s príslušenstvom a právami z akéhokoľvek zabezpečenia spoločnosti súčasného žalobcu.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

21. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

22. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

23. Podľa § 186 ods. 2 CSP, súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

24. Z citovaného ustanovenia § 149 CSP vyplýva, že prostriedkom procesného útoku a procesnej obrany sú okrem iného skutkové tvrdenia strany sporu a popretie skutkových tvrdení protistranou. Ide o inštitúty vychádzajúce zo zásady kontradiktórnosti sporového konania, pričom ani v konaniach so slabšou stranou, t.j. v spotrebiteľských sporoch, sa nepopiera princíp kontradiktórnosti a ani povinnosť tvrdenia a dôkazného bremena. Procesné zvýhodnenie postavenia spotrebiteľa vyplýva z § 295 CSP, keď súd aj bez návrhu spotrebiteľa môže vykonať dôkazy nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a zároveň je umožnené spotrebiteľovi označiť skutočnosti a dôkazy na svoje tvrdenia až do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pričom sa nepoužijú zásady zákonnej a sudcovskej koncentrácie. Ani toto ustanovenie CSP však neumožňuje konajúcemu súdu popierať tie skutkové tvrdenia, ktoré žalovaný ako spotrebiteľ nepoprel. Znamená to, že súd síce môže vykonať dôkazy, ktoré nenavrhol strana sporu, v danom prípade spotrebiteľ, avšak vykonanie dôkazu nad procesný návrh spotrebiteľa nezahŕňa v sebe aj popieranie skutkových tvrdení zo strany súdu, ktoré neboli popreté samotným žalovaným. Teda, ak spotrebiteľ tvrdí nejakú skutkovú okolnosť, avšak nenavrhol dôkazy alebo nepredložil dôkazy o tejto skutočnosti, súd môže aj bez jeho návrhu tak urobiť, avšak len v súlade s rozsahom skutkových tvrdení spotrebiteľa.

25. Preskúmaním veci sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými bola uzavretá spotrebiteľská zmluva, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.

26. Odvolací súd sa tiež stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že pre určenie otázky platnosti alebo neplatnosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky je podstatné, či podmienky pre postúpenie banky bez súhlasu žalovaných na tretiu osobu, ktorá nie je bankou podľa § 92 ods. 8, prvá veta zákona o bankách boli splnené. Uvedené ustanovenie zákona o bankách upravuje špeciálne podmienky popri všeobecných podmienkach uvedených v Občianskom zákonníku, týkajúcich sa postúpenia pohľadávok, za ktorých môže byť banková pohľadávka, alebo jej časť postúpená. V zmysle tohto ustanovenia pohľadávka alebo jej časť môže byť postúpená, ak je pohľadávka splatná, a to až po predchádzajúcej písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Tieto zákonné predpoklady postúpenia pohľadávky musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Písomná výzva banky dlžníkovi je prvým predpokladom

pre postúpenie bankovej pohľadávky alebo jej časti na inú osobu. (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.04.2018).

27. Odvolací súd z napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie zistil, že súd prvej inštancie dospel k záveru, že v predmetnom spore žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu z dôvodu, že neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a § 92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko žalobca v konaní nepreukázal, že výzvy jeho právneho predchodcu zo dňa 30.10.2020 a zo dňa 17.12.2020 sa dostali do dispozičnej sféry žalovaných 1/ a 2/.

28. Odvolací súd uvádza, že v prípade, ak zo strany žalovaného (aj keď ide o spotrebiteľa) nebola popretá skutková okolnosť tvrdená žalobcom, resp. nebola namietaná, v súlade s § 151 ods. 1 CSP a s § 186 ods. 2 CSP ide o skutkovú okolnosť, ktorá sporná nebola, o ktorej sa dokazovanie nevykonáva a z takéhoto nesporného skutkového tvrdenia súd vychádza pri zisťovaní skutkového stavu. Pokiaľ teda súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že žalobca nepreukázal doručenie výziev zo dňa 30.11.2020 a zo dňa 17.12.2020, bez toho, aby túto okolnosť namietali žalovaní, ktorí boli v tomto konaní nečinní, súd prvej inštancie nahrádzal procesnú aktivitu žalovaných vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu o doručení uvedených výziev.

29. Odvolací súd z obsahu zistil, že v spise sa nachádza výzva zo dňa 30.10.2020, ktorou právny predchodca žalobcu vyzval žalovaných 1/ a 2/ na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 552,03 Eur a zároveň ich upozornil na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v prípade, ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradia. Toto podanie podľa názoru odvolacieho súdu je možné považovať za výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Nakoľko v spise sa nachádzajú listiny preukazujúce, že právny predchodca žalobcu upozornil žalovaných v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (zosplatnenie úveru) výzvou zo dňa 31.07.2019, pričom žalovaní 1/ a 2/ doručenie tejto výzvy, ako ani doručenie výzvy právneho predchodcu zo dňa 17.12.2020, ktorou právny predchodca žalobcu vyzval žalovaných na zaplatenie splatnej a nezaplatených pohľadávky a upozornil ich na možnosť postúpenia pohľadávky tretej osobe, žiadnym spôsobom nespochybnili. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie nedostatočným spôsobom skúmal splnenie podmienok zosplatnenia úveru podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka a následne splnenie podmienok na postúpenie pohľadávky podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a § 92 ods. 8 zákona o bankách a z tohto dôvodu považoval napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za nezrozumiteľný a nepreskúmateľný.

30. Z dôvodu, že nedostatok, alebo nezrozumiteľnosť dôvodov rozhodnutia predstavuje závažné procesné pochybenie súdu spočívajúce v porušení práva na spravodlivý proces, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

31. V ďalšom konaní súd prvej inštancie bude musieť opätovne skúmať dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku, pričom zohľadní skutkové okolnosti, ktoré v spore sporné neboli a z takýchto nesporných tvrdených okolností bude vychádzať pri zisťovaní skutkového stavu a následne opätovne posúdi, či v predmetnej veci došlo k zosplatneniu úveru v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka a následne, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na súčasného žalobcu, t.j. či žalobca má aktívnu legitímáciu v predmetnej veci.

32. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

33. Uznesenie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).